

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra Vasen.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Anden deel.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 203. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-idm140352320564704/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

alt som det rækkes ham af rappe Hænder.
Til sidst han raaber: »Intet er for kostbart!«
og river sig sin bedste Skat fra Brystet,
sin tunge, gyldne Kjæde, Fyrstegaven:
»Gaa med, sæt Glansen Du i Glorien!«
Saa daaner han. Men Formen langsomt fyldes,
alt som det nye Malm af Ilden smeltes,
mens Svendene sec til i lydløs Taushed.
Og da han vaagner af sin Feberhede,
paa Lejet, hvor hans Svende havde bragt ham,
afkølet selv, som nu hans dyre Støbning,
og gjør sig stærk,
og vakler hen at see sit stolte Værk,
alt medens Formen tages fra hinanden:
da skuer han med henrykt Faderøje
sin Vase blinkende i Solens Straaler,
og fra dens Runding, mellem Løv og Blomster
i faste, uudslettelige Præg,
med Gloriens Straalelinjer klare, nøje,
sin Gudeskikkelse den stolte, høje!

Jeg læste noget Saadant om en Kunstner.
Da bad jeg i mit Hjerte: Giv, o Gud,
naar ved din Aand Du vil mit Hjerte danne,
og efter Sønnens Lignelse mig støbe,
at jeg maa villig række Alt Dig hen,
hvad til dit Naadeværk Du maa begjære:
Alt, Sølv og Guld, og Liv og Lyst og Lykke
Og lade al min Egenvilje smeltes
i Prøvelsernes Ildovn — om Du vil det —

til Tro og Haab og lydig Kjærlighed,
til fulde, varme Strømme Du kan bruge!
Støb til dit Rige af min Sjæl et Kar!
Men, ømmer jeg mig ved at give fra mig
den Malm Du kræver, ræddes jeg for Ilden,
– jeg veed det, veed det: Intet er for kostbart!
O fyld da efter med din rige Naade,
at Jesu Billed dog maa vorde synligt!
Tag Hjertets Blandings-Erts for Sølv og Guld
Urene Slagger tag for ædle Malme!
Ja *mindre*, Herre! — thi som Abraham,
der bad for Sodomas Ugudelige,
maa jeg bestandig sætte Budet ned. —
En lille Tro, en fattig Kjærlighed,
et bange Haab, en Længsel mod dit Rige,
tag dem for Lydighed og Kraft og Reenhed,
og nøjes for en Vase med et Lærkar!
Thi da din Hellige paa Korset døde,
da selv Du sagde: Intet er for kostbart!
Var det da ej, fordi din Kjærlighed
i *Leret* vilde Sønnens Billed møde?

Spirerne.

I bløde Spirer bag Hegn og Gjærde,
der vel er danned' som grønne Sværde,
men dog maa svaje for Vind og Vejr, —
hvor fik I Magt til at vinde Sejr?